

ערים שלמות קראו לי

אינדיקה

לא ידעת? שבע שנים לא
ישנתי. הפה תפר את
עצמו ואכל רק במבט.
חלומות נאגרו בכיס המרה.
הכל הפך יום אחד
ארץ שהחל ביוני.
בלילות בהצמד
סדין לח אל עור בוער,
ערים קראו לי שלמות
ואני נעתרתי חסר, תחלה
בלי גוף עד שבאתי שוב
יחף, כן, אך עד אליהן,
לא כדי להתעורר, קדם
צריך היה להרדם, הרי.
אולי לחלם, אולי.

אחת אחת נסחפתי
שוב ושוב אל חופיהן, ער,
חסר שם מדק,
ולרגע גם היו הידים
זמניות, עשויות אור,
ויכלתי לנשם בהזרה
הזו, בעבור זוג עינים
חדשות, גוף אחר
להרדם בו, אולי
להתעורר.

אֵיךְ לֹא יִדְעֶתָ, אֵיךְ?
בְּקִשְׁתִּי אוֹתְךָ, הֵייתִי רָעֵב.
לֹא רָצִיתִי לַחֲזֹר לְבֵד,
עָרִים שְׁלֵמוֹת קָרְאוּ לִי.

אודיאון

בְּבִקְרֵי הַכַּחַל
שֶׁל קָלִית'אָה,
פְּרִיקָלָס מַחֲזִיק בְּיָד
הַמַּחְבֶּרֶת אֵלַי,
וְאֲנִי עֲצָמִי נֶאֱחָז בְּאֹוִיר
הַשְּׁעָה חֲמֵשׁ בְּבִקְרֵי,
כְּדִי לֹא לִפֹּל
מִפְּלִיאָה. אֵיךְ הִגַּעְנוּ הֵנָּה,
גּוֹף? זָכֹר, בְּבִקְשָׁה.

הֵנָּה פְּרִיקָלָס עַל אוֹפִנִים.
הֵנָּה גּוֹף רָקוּד עַד זֹב דָּם,
רַק כְּדִי שְׁנוּכָל לִרְאוֹת יַחַד
אֶת קֶרְסְלֵי הָאוֹר הַשְּׁבוּר עוֹלָם
בְּבִקְרֵי הַכַּחַל
שֶׁל קָלִית'אָה.

הֵנָּה אֶסְטֶרָה וְרוֹקְסִי רְצוֹת
בְּשַׁחַר, הֵנָּה אֲנִי רוֹחַ בִּקְרֵי
נֶעֱה בֵּין עֲצֵי הַיָּת
שֶׁל סִבָּה גּוֹפּוֹתִינוּ.

וְהַכֹּל מִתְבַּהֵר לְכַחַל וְלִבָּן,
כְּשֶׁפְּרִיקָלָס מַעֲתִיר עָלַי
נְשִׁיקוֹת שֶׁל עֵשֶׂן
בְּבִקְרֵי הַכַּחַל
שֶׁל קָלִית'אָה.

אֶתְּהָ אַרְבָּעָה מְטוֹסִים אֵינְסָפוֹר רַכְבוֹת.
 אֶתְּהָ שְׁתֵּי רַגְלִים שְׂבוּרוֹת.
 אֶתְּהָ יֵשׁ לָהּ עֵינַיִם שֶׁל בְּמִבִּי, עוֹר
 שֶׁל תִּינוּק. אֶתְּהָ תְּשִׁישׁוֹת. אֶתְּהָ מִתְקַפֶּת
 אֲדָרְנָלִין. אֶתְּהָ מַשְׁהוּ נוֹסֵעַ בָּךְ עוֹד.
 עַד שְׁנִפְתַּחַת הַדֶּלֶת שְׁעֵמֻדָּה שָׁם,
 עַד שְׁנִפְרֹשׁ הָרָקִיעַ שְׁאִין
 לוֹ סוּף, כִּי הִסְתַּר עַד כֹּה
 עַל יְדֵי מִשַּׁת הַכְּנָפִים שְׁסֻמָּה
 עַל קִירוֹת עוֹר הַתֵּף, בְּגָדֵל אֲגָרוֹף
 שְׁלַחֲדָרֵיו יֵשׁ כְּמוֹת אֶף אֵין סוּף, וְאֶתְּהָ
 נִשְׁטָף כְּמוֹ בְּלִי בְּרָרָה עַד הַקֶּצֶה,
 נִמְשָׁךְ שׁוֹב לְאוֹתוֹ חֵם גּוֹף מִשְׁתָּף
 הַפּוֹעֵם בְּתַדִּירוֹת שְׁנוּצָרָה עֲבוּרוֹ,
 כְּדִי שְׁנוּכַל לְהַשְׁבֵּר בְּשִׂיאָהּ וְלִקְוֹם,
 לָלֶכֶת שְׁמֵחִים מֵאֲפֻשְׁרוֹת הָאֶסּוֹן,
 וְהַפְּחַד יִשְׁכַּב שָׁם, מְנַח לְרַגְלֵינוּ,
 מְרַהֵיב בְּרִסְיֵסִיו אֶת הַלִּילָה.